... Ítélőtábla
Gf.IV.40.024/2015/8,,9., és 15. szám

A ... Ítélőtábla a dr. Marosvári Tamás ügyvéd által képviselt **felperes neve** (címe) felperesnek - a dr. Jámbor László ügyvéd által képviselt **I.rendű alperes neve** (címe) I. rendű, **II.rendű alperes neve** (címe) II. rendű és **III.rendű alperes neve** (címe) III. rendű alperesek ellen - hibás teljesítésből eredő kártérítés megfizetése iránt indított perében a ... Törvényszék 2013. december 13. napján kelt ... számú ítélete ellen a felperes részéről 99., a I. rendű alperes részéről 96. és 102. sorszámon előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatja, az I. rendű alperes tőkemarasztalásának összegét 2.247.500 (kettőmillió-kettőszáznegyvenhétezer-ötszáz) forintra leszállítja, ezt meghaladóan tekinti a keresetet elutasítottnak.

Mellőzi az alperesek elsőfokú perköltségben marasztalását, és kötelezi a felperest, hogy fizessen meg 15 nap alatt alpereseknek 729.837 (hétszázhuszonkilencezer-nyolcszázharminchét) forint elsőfokú, és I. rendű alperesnek 341.032 (háromszáznegyvenegyezer-harminckettő) forint másodfokú perköltséget.

A felperes által az állam részére fizetendő elsőfokú illeték összegét 933.000 (kilencszázharminchárom ezer) forintra felemeli. Az alperesek által az állam részére fizetendő elsőfokú illeték összegét 103.400 (százháromezer-négyszáz) forintra leszállítja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak külön felhívásra 1.198.500 (egymillió-egyszázkilencvennyolcezer-ötszáz) forint le nem rótt fellebbezési illetéket.

Kötelezi és I. és III. rendű alperest, hogy egyetemlegesen fizessen meg az államnak külön felhívásra 179.800 (százhetvenkilencezer-nyolcszáz) forint le nem rótt fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletével kötelezte az I. rendű alperest

hibás teljesítésből eredő kártérítés címén 10.292.242 forint, ennek 2010. január 1. napjától számított kamata megfizetésére, ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Megállapította, hogy amennyiben I. rendű alperes vagyona a tartozást nem fedezi, úgy II. és III. rendű alperes korlátlanul és egyetemleg felel annak megfizetéséért.

Tényként rögzítette, hogy a felperes és I. rendű alperes között szerszámtervezésre és gyártásra, szerszámbérletre és termékgyártásra jöttek létre szerződések, melyek tartalma az volt, hogy a felperes által átadott minta alapján az I. rendű alperes megtervez, és elkészít felmosófej alsó- és felső műanyag része, valamint felmosóvödör és hozzátartozó facsarókosár gyártásához szükséges fröccsszerszámokat, azokat a felperes rendelkezésére bocsátja, majd a felperes azokat I. rendű alperes részére bérbe adja, és I. rendű alperes a szerszámokkal a felperes megrendelései alapján részére termékeket gyárt.

Megállapította, hogy a régi Ptk. 389. §-ában szabályozott vállalkozási szerződéseket az I. rendű alperes hibásan teljesítette, a régi Ptk. 310. §-a és 318. §-on alapuló kárfelelőssége fennáll, mert a régi Ptk. 277. § (1) bekezdése szerinti szolgáltatást nem nyújtotta, az általa gyártott szerszámok I. osztályú termék gyártására nem voltak alkalmasak, némelyikkel csak javítás után lehetett elfogadható minőségű terméket előállítani. Álláspontja szerint az I. rendű alperes kárfelelőssége alól kimenteni nem tudta magát, nem bizonyította, hogy a felmosófej villa szárának törése és repedése azért következett be, mert a felperesi automata összeszerelőgép túltöltötte a felmosófejet, és azt sem bizonyította, hogy mint a fröccsöntésről szakismerettel rendelkező vállalkozó a szerszámok tervezése és gyártása előtt a szükséges adatokat a felperesi összeszerelő gépről beszerezte, vagy a felperestől egyéb szükséges információkat kért.

Kártérítés címén az elsőfokú bíróság a szerszámok javítási költségeként 1.660.000 forintot, az I. rendű alperes által 2009 őszén visszavett, 120.000 darab hibásan legyártott felmosófejjel összefüggésben felmerült költségként - össze- és szétszereléssel felmerült munkadíj a gyártáshoz szükséges pamutszálak költsége, a csomagolóanyag költsége - 7.050.000 forintot, és elmaradt haszon címén - a felperes által az **E. ...** megrendelővel kötött keretszerződés felmondásából eredően - 6.244.060 forintot állapította meg, ez utóbbinál értékelte, hogy a visszavitt árut a felperes 20-30 %-ban értékesíteni tudta. I. rendű alperest azonban csak a fentiek szerint megállapított károsszegek 70%-ának megfizetésére kötelezte - a szerszámjavítás 1.118.000 forintos összegét kivéve - a régi Ptk. 340. § (1) bekezdése alapján kármegosztást alkalmazva. Álláspontja szerint a felperes, aki maga is foglalkozott műanyagipari termékek gyártásával, nem tekinthető teljesen laikus megrendelőnek, megszegte a régi Ptk. 205. §-ának (3) bekezdése szerint a szerződés teljesítésekor tanúsítandó együttműködési kötelezettséget, amikor az etalonok átadásával egy időben nem tájékoztatta az I. rendű alperesi vállalkozót arról, hogy az etalon alapján gyártandó műanyag felmosófej alsó és felső részt a felperesnél működő automata felmosófej összeszerelő berendezésen kívánja felhasználni, ami azért lett volna lényeges információ, mert az automata berendezés működésének paraméterei, annak ismerete elősegítette volna az I. rendű alperes

szerződésszerű teljesítését.

A II. és III. rendű alperes marasztalását a gazdasági társaságokról szóló 2006. évi IV. törvény 97. § (1) és (2) bekezdésére alapította.

Az ítélet ellen a felperes és az I. rendű alperes terjesztett elő fellebbezést.

A felperes fellebbezésében kérte az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását, és az alperesek - II. és III. rendű alperes, mint mögöttes felelős - keresettel egyező marasztalását. A szerszámok javítási költsége körében arra hivatkozott, hogy az eljárás során kirendelt **M.** igazságügyi szakértő megállapította, hogy a felperes által végzett javítások mindegyike- a vödörszerszámon elvégzett lézerhegesztést kivéve - szükséges és indokolt volt I. rendű alperes hibás teljesítése miatt. Utalt arra, hogy az elsőfokú bíróság számítási hibát és elírást is vétett a javítási költségek összegében, mert a megállapított 1.660.000 forinthoz képest 1.590.000 forinttal számolt. Az elmaradt haszon címén érvényesített kárigénynél elismerte, hogy a visszaszállított termékek 20-30 %-át értékesítette, de utalt arra, az elsőfokú bíróság a teljes le nem gyártott termékmennyiségre alkalmazott 30 %-os levonást, aminek indokát nem adta, ezenkívül szintén számítási hibát vétett. A kereset harmadik részében, a 120.000 darab alperes által visszavett hibás termékkel felmerült kárigény vonatkozásában hivatkozott arra, hogy az I. rendű alperes a minőségi kifogást elfogadta, a terméket visszavette, ezzel elismerte a hibás teljesítés tényét, ezért őt terhelte a szerződésszerű teljesítés bizonyítása, ennek nem tett eleget, így a felmerült kár teljes összegének megfizetésére köteles. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság indokolatlanul alkalmazott kármegosztást, mert bizonyítást nem nyert, hogy a villa törésében bármelyik időszakban is szerepet játszott volna a felperesi anyagválasztás vagy a felmosófejbe befogott pamut mennyisége.

Az I. rendű alperes fellebbezésében az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és a kereset teljes elutasítását kérte. Hivatkozott arra, hogy az elsőfokú bíróság tévesen értelmezte a kirendelt szakértő szakvéleményét, amikor azt állapította meg, hogy a felperesi anyagválasztás és a befogott textilmennyiség a hiba kialakulásában jelentőséggel nem bírt, Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a felperesi együttműködési kötelezettség megsértését tévesen tekintette kármegosztásra okot adó körülménynek, helyesen ez a felperesi magatartás az alperesi kárfelelősség alóli kimentés körében lett volna értékelendő, és miután az I. rendű alperes bizonyította, hogy úgy járt el, ahogy az az adott helyzetben általában tőle elvárható volt, az anyagválasztással, a túltömítés veszélyeivel kapcsolatos figyelmeztetési kötelezettségét - mely kérdéssel az elsőfokú bíróság szintén nem foglalkozott - is teljesítette, kárfelelősség nem terheli.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az alperesi fellebbezés által érintett körben, az I. rendű alperes a felperes által érintett körben az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte.

A felperes fellebbezése alaptalan, I. rendű alperes fellebbezése részben alapos.

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást a másodfokú bíróság az alábbiak szerint pontosítja és abból a kereset elbírálásához szükséges alábbi releváns tényeket emeli ki:

A 2007. július 3-án kelt vállalkozási szerződésben a felperes és I. rendű alperes megállapodtak abban, hogy az I. rendű alperes a felperes által átadott minta (etalon) alapján megtervez és legyártat 2 darab fröccsöntő szerszámot, szerszámonként 8 bélyeges, melegcsatornás kiképzéssel 1.200.000 forint + ÁFA vállalkozói díj ellenében. Az elkészült szerszámoknak alkalmasnak kell lenniük arra, hogy a velük gyártott termékek mind minőségileg és mind külalak szempontjából megegyezzenek a felperesi megrendelő által a szerződés megkötésekor átadott felmosófej mintával, amely két részből áll: egy alsó (fej) és egy felső (villa) részből. A szerződés 6.) pontja szerint az I. rendű alperesnek a szerszámok gyártását követően azokkal 10.000-20.000 darab termék előállítását magába foglaló próbatermelést kell végeznie azzal, hogy amennyiben az eredményes, úgy a termékeket átadja a felperesnek, hogy az a saját üzemében a termékek feldolgozhatóságáról meg tudjon győződni. A próbagyártást követően, 2008. április 30-án történt hibabejelentés az I. rendű alperes felé, a felperes kifogásolta a felmosófej alsó műanyag részének (villának) a pontatlan méreteit, illetve azt, hogy ez a rész törik. Mindemellett azonban 2008. április 30-án határozatlan időtartamú szerződést kötött az I. rendű alperessel a felmosófej összeállításához szükséges műanyag felső- és alsó-rész gyártására. Az I. rendű alperes által legyártott alkatrészek(felmosófej, villa) és a textiltöltet összeszerelését a felperes a saját automata gépével végezte.

A két legyártott szerszám közül a fej-szerszámon (alsó rész) végezték a legkevesebb módosítást és javítást. A javítás általában a karbantartáshoz volt szükséges. A 2009. szeptemberi javítás során - a hanyag szerszámgyártás miatt - a furatképző csapok szorultak cserére. A furatok átmérőjét növelték 6,8 mm-ről 7,5 mm-re, valamint a kúpszöget megváltoztatták annak érdekében, hogy összezáráskor minél kisebb felületen érintkezzen a két alkatrész.

A felső rész gyártásához az első egy 8 fészkes szerszám volt, melynek méretei névleg megegyeztek a mintadarab méreteivel. 2008 júniusában utólag kialakítottak a villaszáraknál egy-egy 1,1 mm vastag támasztó bordát és a 2 szerszám fejét a korábbi gömb alakútól eltérően ovális alakú termék gyártására alakították át, ezt **S.** szikraforgácsoló végezte. 2009 májusában 2 alkalommal volt módosítás, először az élszalag távolságot kisebbre vették, ezzel javítva a felmosófejkupak bepattanó él részének vastagságát és a villa két végén kiálló részt 2-2 mm-el megnövelték, hogy több anyagot tudjon befogni, majd lekerült a külső támasztó borda és rákerült a talpat és a szárat összekötő rádiusz, valamint a fogazott korona magasságát maximalizálták. A felperes felkérésére 2009 júniusában készült el a második szerszám a **G.** Főiskolai Karának Anyagtechnológiai Tanszéke által készített szakvélemény alapján. A beömlés a darab geometriai középpontjának közelében került kialakításra, a villa szélessége így 4 mm-rel keskenyebb lett, a villafej csonk

alakú lett, és a villaszár hosszabb, 6 fészekkel készült el, a villafej és a villaszár ovális kialakítást kapott, a villaszár hosszabb lett, és a villafej csonka kúp lett. A közjegyző előtt - a felperes kérelmére - lefolytatott igazságügyi szakértői bizonyítás után 2009 szeptemberében az I. rendű alperes ismét változtatott a villát gyártó szerszámon, az átmérő 5 mm-es szárméretét 6,4 mm-re növelve. Mindezek ellenére a szerszámok egyike sem volt alkalmas I. osztályú, csupán elfogadható minőségű termék gyártására.

A felperes I. rendű alperessel 2008. május 9-én ismételten vállalkozási szerződést kötött, melyben az I. rendű alperes ismét 2 darab fröccsöntő szerszám megtervezését és legyártását vállalta a felperes által etalonként átadott olasz felmosóvödör és facsarókosár gyártásához. A szerződésben 1.500.000 forint + ÁFA vállalkozói díjat kötöttek ki azzal, hogy utaltak a korábban kötött szerződés feltételeire. A szerszámok 2008 késő őszére készültek el, a vödörszerszámnál - miután a hegesztéses módszert alkalmaztak- a vödör kiöntőrésze sorjás lett, ezért 2008. november-decemberben hegesztést kellett a szerszámon végezni, hogy a vödör ne legyen esztétikai hibás. A facsarókosár vödörre illeszkedő körmeit is igazítani kellett, illetőleg a gyártott vödör aljának rücskösségét hegesztéssel javították. A vödör falvastagsága 1,1 mm lett.

A felperes 2008. december 15-én kötött határozatlan idejű vállalkozási szerződést az I. rendű alperessel a felmosószett gyártásához szükséges felmosóvödör és facsarókosár gyártására, ezt követően 2009. január 26-án kötöttek 2 darab bérleti szerződést az I. rendű alperes által gyártott, felperes tulajdonába került szerszámok alperesi bérbevételére.

A vödörszerszám takarékossági okokból nem korszerű anyagból készült, az alkalmazott hegesztések folyamatos javítást igényeltek, folyamatos gyártásra csak így volt alkalmas a szerszám. Az e szerszámmal gyártott vödör kiöntőjénél, valamint az ellentétes oldalon erős sorjaképződés látható, sorja képződik a vödörfül behelyezésére kiképzett betét mellett is, a polipropilén alapanyag alkalmazása mellett ezért időről időre javítani kell, valamint a vödör sorjázása figyelmes kézimunkát igényel. A vödörszerszám I. osztályúnak nem minősíthető. A kosárszerszám I. osztályúnak nem minősíthető, a vödör és kosárszerszám tervezője nem törekedett az egységes megjelenésre, a darabokon keletkezett törés a kapaszkodófülek helytelen kiképzése, az éles sarkak miatt következett be, ezért a javítás szükségszerű volt. A felperes 2009 nyarán több alkalommal a vödörszerszámot saját költségén javíttatta: 2009. július 8-án és július 15-én a K. Kft. javította (750.000.- forint + 362.500.- forint), 2009. augusztus 13-án P. egyéni vállalkozó hegesztette, (35.000.- forint), 2009. augusztus 31-én a V Kft. lézerhegesztette, (171.250.- forint), 2009 decemberében az A. Kft. (772.500.- forint). A facsarókosár szerszámot 2009. szeptember 17-én B. 40.000.- forint vállalkozási díj ellenében javította. Az elvégzett javítások - a lézerhegesztésen kívül, mely értelmetlen volt, mert a fröccsszerszámot hegeszteni nem lehet - szükségesek voltak.

A felperes 2009. január 23-án az **E.** s.r.o. **...** megrendelővel szállítási keretszerződést kötött, vállalta mint szállító, hogy 2009. évre a vevő részére 110.000 felmosószettet, 120.000 darab XL felmosófejet, és 120.000 darab ECO felmosófejet szállít. A szerződés szerint, amennyiben minőségi kifogás áll fenn, úgy a legyártott terméket a szállító a saját költségén kicseréli. A megrendelő 2009. március 24-én a szerződést felmondta, hivatkozva arra, hogy „ a felperes nem megfelelő minőségben gyártja a rendelt termékeket, …..... a felmosó fejek álló helyzetben szétpattannak, a felmosó vödrök az egyenetlen falvastagság miatt terhelés következtében megrogynak". A felmondást követően, 2009. május 26-án 9.816 darab terméket a **...** partner visszaáruzott a felperesnek, a visszaszállított termékek 20-30 %-át a felperes újból értékesítette. A felperesnek szettenként 79,62 forint haszna lett volna a szerződésben rögzített 1,10 euró/felmosószett ár alapulvételével. A felperes a II. rendű alperesnek, mint I. rendű alperes ügyvezetőjének 2009. év elején szóban említette, hogy az export nem sikerült, mert szállítás közben összetörtek a vödrök.

A felperes 2008. április 30-át követően írásban először 2009. május 25-én fordult minőségi kifogással az alpereshez, jelezte az I. rendű alperesnek, hogy a felmosófejekhez gyártott műanyag felső- és alsó részének az anyaga szállításnál különböző, a felsőrész reped, az alsó rész pedig egy idő után állóhelyzetben eltörik, ezért a rendelkezésre álló 30.000 darab ilyen terméket kéri kicserélni. Ennek ellenére ugyanezen a napon megrendelt 50.000 darab felmosófej műanyag felső- és alsó részt fehér színben. 2009. július 1-jén ismételten írásban 30.000 darab felmosófej műanyag felső- és alsó részt, majd 2009. július 27-én az újabb 100.000 darab felmosófej felső- és alsó részt rendelt. A felperes a 2009. július 29-én írt levelében jelezte, hogy a július 22-én elszállított felmosófej alsó része szemmel láthatóan hibás, és a július 23-án legyártott konnektornál (villa) az újonnan javított szerszámnál szemmel láthatóan a méretarányok sem oldalt, sem hosszanti irányban nem méretarányosak, továbbá a tüske tetején a gomba nem középen helyezkedik el. Egyidejűleg tájékoztatta az I. rendű alperest, hogy az új szerszám négyszeri javítását követően a szerszámot maga kívánja megjavíttatni. Két nappal később, 2009. július 31-én a felperes írásban bejelentette, hogy az I. rendű alperes által legyártott 90.000 darab műanyag felmosófej selejt. Az I. rendű alperes 2009. szeptember 8-i fizetési felszólítását követően a felperes szeptember 10-én kelt levelében ismét jelezte, hogy a 80-90.000 darab selejtes felmosófej felső- és alsó része van raktáron, közölte, hogy a felmosószett gyártásánál eltérő a falvastagság, a falvastagságon nem megfelelő a polirozás, az alsó konnektor anyagszerkezete roncsolódik. Ezt követően az I. rendű alperes 120.000 darab felmosófejet a felperestől visszavett, darabját 10.- forintban számolta el a felperes javára. A visszavett felmosófejeket korábban a felperes összeszerelte, csomagolta, majd a hiba észlelése után szétszerelte, ennek anyag- és munkadíja darabonként 58,75.- forint volt.

2009. augusztus 28-án a felperes a felmosóvödör és facsarókosár gyártására kötött és a hozzákapcsolódó szerszám- bérleti szerződést 30 napos határidővel felmondta arra hivatkozva, hogy a szerszámok nem I. osztályúak, nem lehet azokkal minőségi

terméket gyártani. 2009 október végén pedig felperes és I. rendű alperes a felmosófej felső és alsó részének gyártására, illetve szerszám-bérletre vonatkozó szerződéseket közös megegyezéssel megszüntette.

Az így kiegészített és módosított tényállásra figyelemmel a perben a felperes által érvényesített három különböző igényt (alábbi 1.,2.,3. pont) külön-külön kellett vizsgálni, miután azok eltérő ténybeli alapokon nyugszanak, bár nem vitásan mindhárom igényt a felperes a régi Ptk. 305. § (1) bekezdésében szabályozott hibás teljesítésen alapuló, a régi Ptk. 310. §-a szerinti kártérítési igényként érvényesítette.

1. A felperes a szerszámok javítási költségének megtérítésére irányuló keresetét arra a tényre alapította, hogy az I. rendű alperes a szerszámok tervezésére és gyártására kötött szerződést hibásan teljesítette, a szerszámok az adott termék gyártására nem voltak alkalmasak, azokat javítani kellett. M. igazságügyi szakértő szakvéleménye, S., valamint V. tanúvallomása alapján egyértelműen megállapítható volt, hogy az I. rendű alperes hibásan gyártotta le a szerszámokat, azok javításra szorultak, amit az I.rendű alperes többször megkísérelt. A szerszámok a javítások után is hibásak maradtak, nem volt ezért elvárható a felperestől, hogy a további javítást az I. rendű alperesre bízza, a szerszámokat a régi Ptk.306.§ (3) bekezdése alapján mással kijavíthatta, és alappal tartott igényt - szavatossági igényel azonos tartalmú kártérítési igényként (tapadókár) - az indokolt javítási költség megtérítésére is, mely költség a tényállásban rögzítettek szerint 1.660.000 forint volt. Mivel a felperes e követelését kártérítésként érvényesítette, elviekben nem volt kizárt a régi Ptk. 340. § (1) bekezdése szerinti kármegosztás, de annak e kereseti követelés tekintetében mégsem volt helye. Az elsőfokú bíróság a kármegosztást az együttműködési kötelezettség elmulasztására, e körben pedig arra a tényre alapította, hogy a felperes az általa használt automata felmosófej összeszerelő berendezés működésének paramétereiről az I. rendű alperest nem tájékoztatta. Nem volt azonban olyan peradat, amelyből megalapozottan lehetett volna arra következtetni, hogy az I. rendű alperesnek a felperesi összeszerelő berendezés műszaki paramétereire a hibátlan teljesítés érdekében szüksége lett volna, ezt sem a szakértő, sem a meghallgatott tanúk nem állították. A felperesi gyártósor paramétereinek kérdése a legyártott felmosófej hibájával (túltöltés) összefüggésben merült fel, a szerszám hibájával összefüggésben azonban nem, alaptalanul alkalmazott ezért az elsőfokú bíróság a szerszámok javítási költségeként érvényesített kárigény tekintetében kármegosztást.

2. A felperes az E. s.r.o. ... megrendelővel kötött keretszerződés felmondásából eredő kárigényét arra a tényre alapította, hogy a ... partnernek szállított áruk hibásak voltak, a ... partner a termék hibája miatt mondta fel a keresetszerződést, és ez okból esett el a felperes a keretszerződésben előirányzott mennyiségű termékből realizálható haszontól. A felperes tehát e kereseti kérelmének ténybeli alapjaként is az alperes hibás teljesítését jelölte meg, ezért a Pp.164.§ (1) bekezdése alapján az alperes hibás teljesítését bizonyítania kellett. E tény bizonyítékaként szerződő partnere szerződést felmondó nyilatkozatára, illetve a partner ügyvezetője, S. tanúvallomására hivatkozott. E bizonyítékok azonban az alperes hibás

teljesítésének tényét nem, csupán azt a tényt bizonyítják, hogy ... partner a milyen - a tényállásban rögzített - okot jelölt meg felmondása alapjául, mind a levél tartalma, mind a tanú vallomása az alperes hibás teljesítése szempontjából csupán tényállítás, de nem bizonyíték (ahogy az volna abban az esetben is, ha a ... partner kezdeményezne pert a szerződés megszűnéséből eredően), önmagában az a tény, hogy a felperes e felmondást elfogadta, a partner tényállításait nem bizonyítja. A Pp. szabad bizonyítás elvén áll, a perbeli tényállítások bizonyítására nem csak a közvetlen, hanem a közvetett bizonyítékok is alkalmasak, ha azok egymással, és a per adataival összhangban állnak. E perben azonban olyan közvetett bizonyítékok sem voltak, amelyek a felperes, illetve szerződő partnere által állított I.rendű alperesi hibás teljesítést alátámasztották volna. A ... partnernek kiszállított árukat az I. rendű alperes 2009. január és március között kellett, hogy gyártsa. A felperesi tényállítás szerint a felmosófejek törtek, a vödrök összerogytak, a felperes azonban a több mint 9000 visszaszállított termékből egyet sem vitt vissza az alpereshez, és ebben az időszakban sem a szerszám, sem a termékek hibájával összefüggésben nem tett bejelentést, nem lépett fel igénnyel az a I.rendű alperessel szemben. E termékek felmosófejének felső része (villa) az I. rendű alperes által gyártott első szerszámmal készült, mely szerszámmal kapcsolatban a 2008. április végi hibabejelentést követően a felperes csak 2009. május 25-én kelt levélben jelzett először problémát, ebben az időszakban - a szerszám 2009. május eleji módosítása után - merült fel a törés problémája, a vödörszerszámmal, és a legyártott vödrökkel kapcsolatban pedig soha nem volt olyan felperesi kifogás, hogy az összerogyott volna. E peradatok nem alátámasztják, sokkal inkább megkérdőjelezik a felperesi tényállítás valódiságát. Közvetett bizonyítékok hiányában a felperesnek az alperes hibás teljesítését közvetlen bizonyítékkal - azaz a perbeli esetben a hibásnak állított termék vizsgálata alapján készült szakértői véleménnyel - kellett volna bizonyítania, a szakértői bizonyítás során azonban nem tudott átadni e szállítmányból származó terméket, azokat állítása szerint megsemmisítette, megvizsgálható termék hiányában e körben további bizonyítás sem vezethetne eredményre, ezért a bíróságot a Pp. 3. § (3) bekezdése szerinti kioktatási kötelezettség sem terhelte. E felperes e kereseti kérelmét a fentiek okán az alperesi hibás teljesítés tényének bizonyítatlansága miatt kellett elutasítani.

3. Harmadik kereseti kérelmét a felperes arra alapította, hogy az alperes által 2009 őszén visszavett 120.000 darab hibás felmosófejet összeszerelésével, csomagolásával, szétszerelésével kicsomagolásával kapcsolatban költsége merült fel, mely költség a termékek értékesítésének hiányában kárként jelentkezik. Az I. rendű alperes elismerte, hogy a termékeket a felperestől visszavette, állította azonban, hogy azok nem voltak hibásak, nem a felperes szavatossági igényét teljesítette, csupán „átérezte a felperes kárát", felperessel régóta állt fenn üzleti kapcsolata és 2008-2009. évben a gazdasági helyzet nem volt „ rózsás". A megállapított tényállásból kitűnően a felperes 2009 májusától - 2009 szeptemberéig folyamatosan jelezte a termék hibáját, ezzel kapcsolatos igényét, az I. rendű alperes pedig nem tett olyan nyilatkozatot, amelyből arra lehetne következtetni, hogy a termékek visszavételével nem a felperes szavatossági igényét teljesítette. A Pp. 164. § (1) bekezdése értelmében a per eldöntéséhez szüksége tényeket

általában annak a félnek kell bizonyítania, akinek érdekében áll, hogy azokat a bíróság valónak fogadja e. E perben az I.rendű alperesnek állt érdekében annak a ténynek a bizonyítása, hogy a termékek, amelyekkel összefüggésben a felperes szavatossági igényét teljesítette nem voltak hibásak, különös tekintettel arra is, hogy az I. rendű alperes azzal, hogy a termékeket önként visszavette, a felperest a közvetlen bizonyítástól, a termékek szakértői vizsgálatának lehetőségétől zárta el. Egyéb perbeli bizonyíték hiányában az alperes e nemleges tény bizonyítására irányuló bizonyítási kötelezettségének - ahogy a felperes a 2.pontban írt kárigény tekintetében - csak közvetlen bizonyítékkal, szakértői véleménnyel tudott volna eleget tenni. A másodfokú tárgyaláson a felek még abban a kérdésben sem tudtak egyező nyilatkozatot tenni, hogy a visszavett termékek melyik szállítmányból származtak, és mivel azok beazonosítható módon és teljes körűen az elsőfokú eljárás adatai szerint nem lelhetők fel, e körben további bizonyítás sem vezethetne eredményre, ezért a bíróságot a Pp. 3. § (3) bekezdése szerinti kioktatási kötelezettség az I. rendű alperes felé sem terhelte. Tényként kellett ezért a perben megállapítani azt, hogy az I. rendű alperes által visszavett termékek hibásak voltak, ezért az I. rendű alperes felelőssége a hibás teljesítésével okozati összefüggésben felmerült felperesi károkért fennáll.

A felperesnek az I. rendű alperesi hibás teljesítése miatt többletköltségei merültek fel, mely költség a felmosófej további összeszerelési munkadíja, a pamutanyag, a csomagolóanyag költsége, illetve a szétszerelés munkadíja, becsomagolás, kicsomagolás költsége. Felperes 120.000 darabbal összefüggésben igényelt kártérítést, a másodfokú bíróság azonban a felperes kárigényét csupán 10.0000 darab tekintetében találta megalapozottnak az alábbi okok miatt:

A régi Ptk. 318.§ (1) bekezdése alapján alkalmazandó régi Ptk. 340. § (1) bekezdése szerint a károsult a kár elhárítás, illetőleg csökkentése érdekében úgy köteles eljárni, ahogy az az adott helyzetben általában elvárható. Nem kell megtéríteni a kárnak azt a részét, amely abból származott, hogy a károsult e kötelezettségének nem tett eleget. A másodfokú bíróság álláspontja szerint az alperes kára jórészt e törvényi kötelezettsége elmulasztásából ered, melyet nem háríthat át az I. rendű alperesre. Azt a tényt ugyan nem lehetett a perben megállapítani, hogy a visszavett termékek melyik szállítmányból származtak, és a a feleknek eltérő tényelőadása volt a termékek anyagáról is (I. rendű alperes szerint már a felperes által kikötött HDPE anyagból készültek). Az azonban megállapítható volt, hogy a termékeket a 2009 májusban módosított szerszámmal gyártották. A felperes már a 2009. május 25-én kelt levelében, majd azt követően a július 29., illetve július 31-i levelében jelezte a termék hibáját, hogy a felmosófej felső széle reped, alsó széle állóhelyzetben eltörik, illetve selejt. Ennek ellenére az I. rendű alperestől újabb nagy mennyiséget rendelt, és bár a hibás teljesítést a becsatolt levelek szerint észlelte, azt részben szemmel láthatónak minősítette, az ebben az időszakban átvett felmosófejeket mégis továbbmunkálta, csomagolta. Az adott helyzetben - a már leszállított termékek hibáinak ismeretében, mely hibák mögött a felperes álláspontja szerint kizárólag a gyártó szerszám hibája állt - elvárható a felperestől az lett volna, ha nagyobb mennyiség helyett az I. rendű alperestől

próbamennyiséget rendel, ahogy tette ezt egy későbbi rendelésnél és az alapszerződésben is, amelyben a felek 10-20.000 darab próbatermelésben állapodtak meg, és abban, hogy azt az I. rendű alperes a felperesnek átadja abból a célból, hogy a felperes meggyőződjön a termék további feldolgozhatóságáról. Elvárható lett volna az adott helyzetben az is, hogy átvett termékek tovább-feldolgozását - annak ismeretében, hogy a korábbi szállítmányokban is nagy mennyiségű selejt volt - a szerszám hibájának kiküszöböléséig felfüggeszti, saját költségeit a nagy valószínűséggel hibás termék feldolgozásával nem növeli. A felperes az elvárhatóság követelményével szemben folyamatos megrendelést adott, és folyamatos volt a feldolgozás is. Kára jórészt megelőzhető lett volna, ha a fentiekben részletezettek szerint - azaz az adott helyzetben elvárható módon - jár el. A másodfokú bíróság azt az indokolt mennyiséget, amelynek feldolgozása után az alperes már alappal a hibátlan teljesítésben nem bízhatott, és amely mennyiségre a indokolt lett volna a próbagyártás 10.000 darabban határozta meg, figyelemmel a felek alapszerződésére (10-20.000 darab), és arra, hogy a felperes újabb szerszámmódosítást követően maga 1000 darab próbagyártását tartotta indokoltnak.(3/A/4. 2009. szeptember 28.-i megrendelés) E 10.000 termékkel összefüggésben felmerült költségét háríthatja át kártérítésként az I. rendű alperesre, ennek összege 10.000 X 58,75-.ft , azaz 587.500 forint. Ezt meghaladó kárát az adott helyzetbeli elvárhatóság követelménynek meg nem felelő magatartása miatt maga viseli (Kúria ...., ... Ítélőtábla ....).

A régi Pp. 3. § (2) bekezdése és a Pp. 215. §-a alapján a bíróság sem a kereset, sem az ellenkérelem jogcíméhez nincs kötve, ha a perben az alperes a kereset elutasítását kéri, a bíróság a keresetet olyan okból is elutasíthatja, amelyet az alperes ellenkérelmében nem jelölt meg, de ez az ok a felek nyilatkozataiból és a bizonyítékokból kétséget kizáróan megállapítható, ennek korlátja az, hogy az alperes ellenkérelméhez képest nem hozhat az alperesre kedvezőbb határozatot (BH2005.34). A jelen esetben a per adatai alapján kétséget kizáróan megállapítható, hogy a felperes e kár elhárítása, illetve csökkentése érdekében nem úgy járt el, ahogy az az adott helyzetben elvárható, kára részben e kötelezettség elmulasztásából ered, viselésére 10.000 darabot, azaz 10.000 dbX 58,75.-Ft/db = 587.500.- forintot meghaladóan maga köteles. Az I. rendű alperes nem kérte a javára elszámolni azt, hogy a 7.- forint/darab árhoz képest 10.- forint/darab árat számolt el a felperes javára, az sem volt megállapítható a felek szóbeli megrendelései, átadás-átvételei folytán, hogy ez a 120.000 darab visszavett felmosófej mikor került, mekkora összegben leszámlázásra. A felperesnek járó kár összegét ezért e tétel nem csökkenti.

A fenti indokokra figyelemmel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét nagyobb részben megváltoztatta a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján és (1.660.000.- Ft és 587.500.- Ft) összesen 2.247.500.- Ft megfizetésére kötelezte az I. rendű alperest, II. és III. rendű alperes mögöttes felelősségének érintetlenül hagyásával.

A Pp. 81. § (1) bekezdése alapján rendelkezett a másodfokú bíróság az elsőfokú és a másodfokú eljárásban felmerült perköltségek viseléséről. Az elsőfokú eljárásban a

felperes 87 %-ban pervesztesnek tekintendő, ezért a neki járó ügyvédi munkadíj összege a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (3) bekezdés b) pontja alapján általános forgalmi adóval együtt 118.353 forint, míg az alpereseknek járó munkadíj 792. 057 forint. Az eljárásban felmerült szakértői díj összege 337.018 forint, melyből az I. rendű alperes előlegezett 99.945 forintot, de a pernyertességére figyelemmel ebből csupán 43.812 forint megfizetésére köteles, így a felperesnek még 56.133 forint szakértői díjat kell megtérítenie. Ezek összegzéseként a felperes összesen 792.057 forint + 56.133 forint - 118.353 forint = 729.837 forint elsőfokú perköltség viselésére köteles. Az elsőfokú eljárásban felmerült illeték 1.033.700 forint, melyet a pernyertesség-pervesztesség arányában a felperes illetékfeljegyzési joga folytán az Itv. 74. § (3) bekezdése alapján alkalmazandó a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 14. § (2) bekezdése szerint a kötelesek felek viselni, így a felperest 899.300 forint, míg alpereseket 134.400 forint megfizetése terheli az állam javára.

A felperes fellebbezése alaptalan volt, míg az I. rendű alperesi fellebbezés 79 %-ban volt pernyertes, ezért a fenti jogszabályhely alapján számolandó másodfokú ügyvédi munkadíj a felperes javára bruttó 71.358 forint, míg az alperes javára 412.390 forint, így a felperes köteles 341.032 forint ügyvédi munkadíjat alpereseknek megfizetni. A fellebbezési eljárásban az I. rendű alperes illetékfeljegyzési jog, míg a II. rendű alperes személyes költségmentességben részesült, ezért a pernyertesség-pervesztesség arányában köteles a felperes, valamint I. és III. rendű alperes az állam által előlegezett fellebbezési eljárás illetékének a fizetésére, ami 179.800 forint alperesi, és 1.198.500 forint felperesi fizetési kötelezettség.

Pécs, 2014. október 2.

. Kovács Ildikó s.k. a tanács elnöke, Dr. Gyöngyösiné dr. Antók Éva s.k. előadó bíró, Gáspárné dr. Baranyabán Judit s.k. bíró

... Ítélőtábla
Gf.IV.40.024/2014/9. szám

A ... Ítélőtábla a dr. Marosvári Tamás ügyvéd által képviselt **felperes neve** (címe) felperesnek - a dr. Jámbor László ügyvéd által képviselt **I.rendű alperes neve** (címe) I. rendű, **II.rendű alperes neve** (címe) II. rendű és **III.rendű alperes neve** (címe) III.

rendű alperesek ellen - hibás teljesítésből eredő kártérítés megfizetése iránt indított perében meghozta a következő

k i j a v í t ó v é g z é s t:

- A másodfokú bíróság a **...** számú ítéletének rendelkező részének első és harmadik bekezdését az alábbiak szerint javítja ki:
- A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatja, az I. rendű alperes tőkemarasztalásának összegét 2.247.500 (kettőmillió-kettőszáznegyvenhétezer-ötszáz) forintra leszállítja. Ezt meghaladóan tekinti a keresetet elutasítottnak.
- A felperes által az állam részére fizetendő elsőfokú illeték összegét 899.300 (nyolcszázkilencvenkilencezer-háromszáz) forintra felemeli, az alperesek által az állam részére fizetendő elsőfokú illeték összegét 134.400 (egyszázharmincnégyezer-négyszáz) forintra leszállítja.

A végzés ellen a kézbesítéstől számított 15 napon belül a **...** Ítélőtáblánál 3 egyező példányban előterjeszthető fellebbezésnek van helye a Kúriához.

I n d o k o l á s

A másodfokú bíróság a **...** számú ítélete rendelkező részében elírás folytán az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatásakor nem rögzítette, hogy azt csak részben változtatja meg, miután az elsőfokú ítéleti tőkemarasztalás összegét szállította csak le, és nem a teljes keresetet utasította el.

Az elsőfokú bíróság ítéletének részbeni megváltoztatása folytán az elsőfokú eljárásban fizetendő eljárási illeték összegét is a pernyertesség-pervesztesség arányában változtatta meg a másodfokú bíróság, ahogy ezt az ítélet indokolása 13. oldal alulról a 2. bekezdésében számszakilag részletesen levezette. Az ott helyesen kiszámított összegekhez képest azonban a rendelkező részben elírásban vétett, mely elírásokat észlelve határozatát a Pp. 227. § (1) bekezdése alapján a jelen végzéssel kijavította.

A végzés ellen a Pp. 224. § (4) bekezdése alapján van helye fellebbezésnek.

P é c s, 2014. október 2.

. Kovács Ildikó s.k. a tanács elnöke, Dr. Gyöngyösiné dr. Antók Éva s.k. előadó bíró,

Gáspárné dr. Baranyabán Judit s.k. bíró

Záradék:
A végzés 2014. december 2-án jogerős.
Pécs, 2014. december 2.

. Kovács Ildikó s.k.
a tanács elnöke

... Ítélőtábla
Gf.IV.40.024/2014/15. szám

A ... Ítélőtábla a dr. Marosvári Tamás ügyvéd által képviselt **felperes neve** (felperes címe) felperesnek - a dr. Jámbor László ügyvéd által képviselt **I.rendű alperes neve** (címe) I. rendű, **II.rendű alperes neve** (címe) II. rendű és **III.rendű alperes neve** (címe) III. rendű alperesek ellen - hibás teljesítésből eredő kártérítési igény megfizetése iránt indított perében a ... Törvényszék 2013. december 13. napján kelt ... számú ítélete ellen a felperes részéről 99., az I. rendű alperes részéről 96. és 102. sorszámon előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

k i e g é s z í t ő í t é l e t e t:

A másodfokú bíróság a .... számú ítéletet kiegészíti azzal, hogy a leszállított tőkeösszeg után fizetendő késedelmi kamat tekintetében az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A kiegészítő ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetének részben helyt adva az I. rendű alperest hibás teljesítésből eredő kártérítés címén 10.292.242 forint, ennek 2010. január 1. napjától számított késedelmi kamata megfizetésére kötelezte, ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Megállapította, hogy amennyiben az I. rendű alperes vagyona

a tartozást nem fedezi, úgy II. és III. rendű alperes korlátlanul és egyetemlegesen felel annak megfizetéséért.

A felperes és I. rendű alperes fellebbezése folytán eljárva a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét fellebbezett részében részben megváltoztatta, és az I. rendű alperes tőkemarasztalásának összegét 2.247.500 forintra leszállította, ezt meghaladóan tekintette a keresetet elutasítottnak. Mellőzte az alperesek perköltségben fizetésre kötelezését, és a felperest kötelezte első- és másodfokú perköltség megfizetésére, és módosította a feleket terhelő, állam javára fizetendő le nem rótt illeték összegét is.

A másodfokú bíróság a felperes tőkeösszeg után járó késedelmi kamatigényével nem foglalkozott ítéletében, arról a Pp. 213. § (1) bekezdése ellenére nem rendelkezett. A másodfokú bíróság a felperes beadványából a mulasztást észlelte.

A Pp. 225. § (6) bekezdése szerint ha a bíróság az ítéletében nem rendelkezett olyan kérdésről, amelyről a rendelkezés jogszabály értelmében hivatalból kötelező, a mulasztást a bíróság a hiányosság észlelését követően haladéktalanul köteles hivatalból pótolni. A másodfokú bíróság ezért a Pp. 224. § (1) bekezdése szerinti kiegészítő ítéletben az elsőfokú bíróság ítéletének késedelmi kamattal kapcsolatos rendelkezését a leszállított tőkeösszegre vonatkozóan - helyes indokai alapján - a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A fentiek okán az elsőfokú bíróság ítélete a másodfokú bíróság kijavított és kiegészített ítélete folytán a következő tartalommal hajtható végre:

„ A bíróság kötelezi az I. rendű alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 2.247.500.- forintot és ennek 2010. január 1-től a kifizetés napjáig járó, a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamat 7%-al növelt mértékű késedelmi kamatát.

A fentieket meghaladóan a bíróság a keresetet elutasítja.

Amennyiben az I. rendű alperes vagyona a fenti tartozást nem fedezi, annak megfizetésért a II.r. és a III. r. alperes korlátlanul és egyetemlegesen felel.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg 15 nap alatt az alpereseknek 729.837.- forint elsőfokú, az I. rendű alperesnek 341.032.- forint másodfokú perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak külön felhívásra 899.300.- forint le nem rótt elsőfokú eljárási illetéket.

Kötelezi az alpereseket, hogy fizessenek meg az államnak külön felhívásra egyetemlegesen 134.400.- forint le nem rótt elsőfokú eljárási illetéket

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak külön felhívásra 1.198.500.- forint le nem rótt fellebbezési illetéket.

Kötelezi az I. és III. rendű alperest, hogy egyetemlegesen fizessenek meg az államnak külön felhívásra 179.800.- forint le nem rótt fellebbezési illetéket."

Az ítélet kiegészítése folytán megtérítendő másodfokú költség nem merült fel.

P é c s, 2015. május 27.

Dr. Kovács Ildikó s.k. a tanács elnöke, Dr. Gyöngyösiné dr. Antók Éva s.k. előadó bíró, Gáspárné dr. Baranyabán Judit s.k. bíró